

İŞÇİ SINIFI MEYDANLARI NE ZAMAN DOLDURACAK?

Aydınlık Gazetesi, 1 Mayıs 2017

Yıldırım Koç

Bugün 1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü.

1976, 1977 ve 1978 yıllarında Taksim’de 1 Mayıs mitinglerine katılmış biri olarak, şimdiki mitingler bana epeyce yavan geliyor. Hele 2012 yılında Ankara’da Hak-İş ve Memur-Sen’in düzenlediği 1 Mayıs mitingine Çalışma Bakanı Faruk Çelik’in katıldığını hatırladığımda, aklıma ister istemez Hitler Almanyası ve Humeyni İran’ı geliyor.

İRAN’DA 1 MAYIS

Humeyni 1 Mayıs 1980 günü kendisini ziyarete gelen bir grup işçiye yaptığı konuşmada 1 Mayıs İşçi Bayramı’nı kutladı: "İşçi Bayramı'nın tüm dünya müstedaflarına, İran milletine, siz müslüman ve sorumluluğunun bilincinde olan işçilerimize, bugün fabrikalarda çalışan gençleri toplumumuza vermiş olan İran milletine kutlu olmasını dilerim. Toplumun iki kesimi ülkenin ve devrimin belkemiğini oluşturmaktadır. Bunlardan biri, devrimden önce yılmadan mücadele veren, grev yaparak Devrimin gerçekleşmesine yardımcı olan işçilerimizdir. Devrimin gerçekleşmesinden sonra kendi çabaları ve İslam yolunda başlattıkları cihad ile devrimin gelişmesine büyük çapta katkıda bulunanlar da işçilerimizdir."

İran’da 20.11.1990 günü kabul edilen İş Kanunu’nun 63. maddesi şöyleydi: "İran İslam Cumhuriyeti’nde uygulanan resmi tatillere ek olarak, Emek Günü (1 Mayıs) işçiler için bir resmi tatil kabul edilecektir."

HİTLER ALMANYASI’NDA 1 MAYIS

Naziler 1932 seçimlerinde büyük başarı sağlamıştı. Devlet Başkanı Hindenburg, 30 Ocak 1933 tarihinde Almanya başbakanlığına Hitler’i atadı.

Alman Genel Sendikalar Federasyonu (ADGB) Hitler konusunda "tarafsız" olduğunu ilan etti. ADGB’nin genel başkanı Theodor Leipart, 1 Mayıs’ın Naziler tarafından "Ulusal Emek Günü" olarak kabul edilmesini de memnuniyetle karşıladı.

Faşistler, 1 Mayıs’ı Ulusal Emek Günü olarak ilan ettiler ve düzenledikleri 1 Mayıs kutlamalarına Alman sendikalarının da katılmasını istediler.

Bu öneri ADGB Yönetim Kurulu’nda kabul edildi. 1933 yılı 1 Mayıs’ı, ADGB tarafından Naziler’in istediği biçimde "Ulusal Emek Günü" olarak kutlandı. 2 Mayıs 1933 günü de tüm sendikalar faşist güçler tarafından basıldı, ADGB yöneticilerinden yakalanabilenler tutuklandı; sendikalar kapatıldı ve tüm mal varlıklarına el kondu.

18 MİLYONUN KAÇI KATILDI?

Türkiye’de 18 milyon işçi, memur ve sözleşmeli personel var. İşsizlerin (iş bulamamış işçilerin) sayısı 7 milyona yaklaştı. İşçi ve memur emeklilerinin sayısı da 5 milyonun üzerinde.

Bugün işçilerin, memurların ve sözleşmeli personelin haklarına yönelik ciddi saldırılar gündemde. Giderek derinleşmekte olan ekonomik krizin etkileri henüz işçi sınıfının geniş kesimlerini etkilemedi. Bu koşullarda işçi sınıfının çok küçük bölümlerinin katıldığı birbirinden kopuk "1 Mayıs kutlamaları" yapılıyor. Halbuki 1 Mayıs bir mücadele günü, işçi sınıfının dosta düşmana gövde gösterisi yapması gereken gün.

Bugün ortada bir gövde gösterisi yok. Hatta 1 Mayıs’ı gerçek özünden kopararak Hitler’in ve Humeyni’nin yaptığına benzer biçimde sistemle bütünleştirmeye yönelik çalışmalar söz konusu.

Bugün meydanları dolduranları toplasanız, onbinleri ancak bulursunuz. Halbuki işçisi, memuru, işsizi ve emeklisiyle 30 milyonluk bir kitleden söz ediyoruz.

Gerçek 1 Mayıs, 1 Mayıs’ın gövde gösterisine ihtiyaç duyulan günlerde yaşanacak. Türkiye hızla o günlere yaklaşıyor. Zayıf siyasi iktidar koşullarında yaşanacak mutlak yoksullaşma, gerçek 1 Mayıs’ları gündeme getirecek. Bugünkü 1 Mayıs’ı fazla önemsemeden, o mücadele günlerine hazırlanmak gerek.